

[Miljøministeren]

et fælles grundlag at vurdere den fremlagte dokumentation ud fra.

Det er netop for at få lejlighed til at vurdere, om forhandlingerne nu går rimelig hurtigt, at jeg har foreslået, at vi først tager sagen op igen ved næste folketingssamlings begyndelse. Jeg skal i øvrigt understrege, at vi taler om et kompliceret område, og at det nødvendigvis tager nogen tid med så omfattende en regulering som den, der her er foreslået, også med de regler, vi eventuelt selv måtte lave.

Men jeg synes også, jeg kan læse ud af bemærkningerne – og jeg forstod det også på hr. Camres udtalelse nu – at sagen vil blive taget frem igen, når vi mødes, og til den tid ligger min redegørelse der også.

Hr. Gade var inde på spørgsmålet, om vi så skal tage det slagsmål, som er nødvendigt, over for EF. Jeg tror, det er rigtigt, at vi lige kaster et hurtigt blik ind bag alle disse regler. EF-direktivet om klassificering og mærkning m.v. er jo, som jeg sagde, et totalt harmoniseringsdirektiv i den forstand, at alle de stoffer, der omtales i bilag I til direktivet, og ikke andre, skal mærkes med, at de kan fremkalde kræft. Når man ser bort fra sikkerhedsklausulen, kan medlemslandene ikke fravige direktivet. Danmark kan altså ikke uden at komme i konflikt med direktivet selv foreskrive kræftmærkning af yderligere stoffer.

Såfremt man i Danmark har en mistanke om kræft risiko ved stoffer, der ikke er på listen, skal de mærkes med, at der er mulighed for varig skade på helbredet, indtil der i EF er taget endelig stilling til kræftmærkning. Det er altså ikke således, at der slet ikke sker nogen mærkning.

Når den nye artikel 100 A er trådt i kraft, kan vi imidlertid foreslå, at Kommissionen fremsætter et nyt direktivforslag om mærkning med hjemmel i artikel 100 A. Dette forslag kan f.eks. være en sammenskrivning af de oprindelige direktiver med de mange ændringer, der siden er gennemført. Det vil have to fordele. For det første kan et sådant direktiv og senere ændringer heraf gennemføres med kvalificeret flertal; det vil sige, at man ikke er henvist til at vente på de mest modstræbende medlemslande, inden der kan nås fælles fremskridt. For det andet kan medlemslandene nationalt gå videre i retning af beskyttelse af miljø og sundhed. Men den situation foreligger altså endnu ikke.

Lad mig til sidst påpege, at der trods alt er en fordel allerede ved det eksisterende system: optagelse af et stof på bilaget og dermed beslutning om, at det skal kræftmærkes, betragtes som en tilpasning af direktivet og kræver derfor ikke enstemmighed, men kun kvalificeret flertal.

Hvis kravet havde været enstemmighed, havde man næppe kunnet nå de resultater, der trods alt allerede foreligger nu.

Jeg ser frem til, at vi, så snart vi mødes igen, kan få noget positivt ud af dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 143:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af europæisk samarbejde på miljøområdet (Miljøeureka).

Af Gade (SF) m.fl.
(Fremsat 23/4 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne med det samme slå fast, at regeringen har megen sympati for sigtet med dette forslag, nemlig at udvikle og forbedre det internationale samarbejde i Europa om miljøspørgsmål.

Det har længe været og er fortsat regeringens politik at søge de internationale miljøproblemer løst i samarbejde med andre europæiske lande. Dette samarbejde skal naturlig-